

ԱՐԴԱՐԱ
ԴԱՏՈՒԹ
ՅՈՒՆ
և
ԱՊԱԳԱ

ԱԼՏԱ
և
ՕՄԵԳԱ

16+

Երվանդովիչ Մ. Մ.

Արդարադատություն և ապագա (Правосудие и будущее) /
Մ. Մ. Երվանդովիչ — «ЛитРес: Самиздат», 2018

Ինչքան էլ անհնար լինի որևէ խնդրի լուծում՝ Մարդը պարտավոր է
ձգտել անել առավելագույնը :Այստեղ ներառվել են մեխանիզմներ՝ Ինչպես
արդարադատությունը դարձնել մասսաների դաստիարակության միջոց:

© Երվանդովիչ Մ. Մ., 2018

© ЛитРес: Самиздат, 2018

Содержание

Մաս առաջին	6
Հոգեբանական վերլուծություն	6
Конец ознакомительного фрагмента.	8

Արդարադատություն և ապագա

Մաս առաջին

Հոգեբանական վերլուծություն

Մենք միշտ պայքարել ենք հանուն երջանկունքյան, մարդկային կյանքը բարձր դասելով բոլոր արժեքներից: Բայց կան նաև արժեքներ, որոնք ստիպում են կյանքն անարժեք համարել, կամ դարձնել գլխավորագույն ճանարհը՝ սեփական գաղափարն առաջ տանելու համար . . .

Չկա ոչ մի պետական համակարգ, որտեղ յուրաքանչյուր ոլորտ կարողանա աշխատել անսխալ : Բայց հարկավոր է հասկանալ, որ անթերիության սկզբունքը հերքելու իրողությունը թույլ չի տալիս չպայքարել մարդկային հարաբերություններում ներդաշնակության համար:

Ամենաթողության մեջ չապրելու համար են ստեղծվել օրենքները և համարվել են պետականության անվտանգության ու գոյության առաջնային հիմքերից մեկը: Թեև նրանց սկունքները գալիս են հեռավոր ու անհիշելի ժամանակներից, սակայն չեն կորցրել իրենց արդիականությունը: Նրանց բովանդակությունը փոխվել է, ինչ խոսք, բայց անփոփոխ է մնացել այն հոգևոր աղբյուրը, որից սնվել են նրանք:

Իսկ հիմա հասել ենք մի այնպիսի վերջնարդյունքի, երբ կարծվում է, թե օրենքներից շատերն այնքան անփոխարինելի են ու հիմնարար, որ պատրաստ են դասվելու Աստվածային պատվիրանների շարքին: Նրանց օգտակարության մասին մեծ կասկածներ ունենալու համար , բավարար է նաև տեսնել, թե վերջիններս ինչ արդյունավետություն ունեն .

Ամենաառաջիններից մեկը, թերևս, այն է, երբ լիազորում ես քեզ՝ իբրև իրավատեր, ուրիշի կյանքը վերցնելու լիազորությունը, սեփական <եսը> ներկայացնելով որպես արդարադատություն իրականացնող սուբյեկտ:

Սպանությունն այն ոտնձգությունն է մարդկային կյանքի հանդեպ, որը վերադարձնելն անհնար է, և նա, ով խլել է այն, չի կարող վերադարձնել:

Բայց մարդկային մտածողության համաձայն, արդարադատությունը պահանջում է պատիժ, որն իրականացնելու համար առաջներում, փոխադարձաբար սպանում էին մեղավորին, ինչն անփոխարինելի հակազդող քայլ էր համարվում ընդդեմ ոճրագործության:

Ժամանակների փոփոխության հետ զուգընթաց, փոխվեց նաև մարդու աշխարհընկալումն ու պատկերացումները կյանքի արժեքի մասին:

Պատմական որոշ պահի հաղթանակ տարավ հումանիստական մտածողությունը, որի համար պայքարում էին հազարավոր մարդիկ հազարավոր տարիներ : Ճիշտ է, շատ համոզմունքների հետևորդներ մինչև հիմա փորձում են այդ հաղթանակները վերագրել իրենց՝ իբրև սեփական գաղափարների արգասիք, բայց պատմությունն արդեն գրվել է, և արդեն այդ իրողություններին տեղեկացված անհատների մոտ իրականությունը այլակերպելն ու ձևախեղելը դարձել է անհնար . . .

Այդ իսկ առաջընթացից հետո, ընդունված է նորովի վերաբերվել նաև հանցանքին հաջորդող պատժամիջոցներին:

Պատիժը գուցե չէ, որ կրթում,կամ դաստիարակում է մարդուն,բայց ստիպում է մտածել իր արարքների վնասակարության մասին և անել տրամաբանական հետևություններ: Որոշների մոտ, այն չունի նույնիսկ այդ ուսուցողական ազդեցությունը,որը կարելի է բացատրել միայն հոգու,կամ գիտակցության մեջ բարոյական նորմերի արժեզրկմամբ:

Ինչպես պահպանել այդ կանոնների հավասարագորությունը հասարակության բոլոր շերտերի մոտ, մնացել է բաց թեմա, իսկ լուծումներ,ցավոք քչերն են առաջարկում:

Գուցե ապագայի հանդեպ լավատեսությունն է ստիպում մտածել լավագույն լուծումների մասին, կամ խնդիրների մշտական ներկայությունը՝ որն առկախվում է հայրենասերի խղճին, բացելով պայքարի և հնարամտության շնորհի ճանապարհը:

Միայն հավատը մարդկային հարաբերություններում ներդաշնակության հասնելու հանդեպ բավական է,որպեսզի ոգեշնչի անհատներին մտածել նորարական լուծումների մասին և առաջարկել դրանք:

Գուցե՝ հանցանքները թվարկելիս ,սկսենք ամենաքստմնելիներից,որպեսզի հասնելով նվազ վտանգավորներին՝կարողանանք հաճելիորեն փաստել, թե դժվարին վելուծություններն արդեն անցյալում են:

Երբ խլում են մեկի կյանքը, այլևս չես կարող այն վերադարձնել... Այն չվերականգնվող արժեք է: Անշրջելի են նրա հետ խաղաղ փորձողների գործողությունները: Նա,ով արժեզրկում է անգին արժեքները, թույլ է տալիս իրեն,կամ ուրիշներին գնալ բնության օրենքների դեմ. որովհետև ամբողջ կենդանական աշխարհում չկա մի ինդիվիդուում,որը հանուն սեփական < ես> ի քնահաճույքների իրեն իրավագոր համարի տնօրինել մեկ ուրիշի կյանքը . Նրանք գործում են համաձայն իրենց տրված բնագոյների և չեն շեղվում այդ գենետիկ հրահանգից:

Իսկ մարդը լիագորել է իրեն չտրված իշխանությամբ,՝խաթարելով արդեն անհաշվելի ժամանակներից եկող խաղաղ ապրելակերպի պատկերը:

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.